

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II
(CCIL)
Nr. 254
Miercuri,
27
noiembrie
1991
3 lei

Democrație constituțională ?!

Mă asociez fără rezerve acelor care susțin că în actuala conjunctură politică este oportună o constituție, fie ea chiar imperfectă, deci preferabilă lipsei acesteia. Numai că domnii legiuitori ar fi putut, în răstimpul relativ confortabil care l-au avut la dispoziție, să evite cel puțin viciile de formă. Inadvertențele de conținut, mai ales cele referitoare la prerogativele prezidențiale, au fost arătate — ca să nu spun dezavuate — de cei care sînt sinceri doritori întru instaurarea unui stat de drept și a unei democrații reale, așa că nu mă voi mai opri la acestea.

Am spus-o, nu odată, că sîntem încă prizonierii unor vechi reflexe, atît în comportament cît și în limbaj. Oamenii cei mai îndrăgiiți — sau cei mai obligați — adică cei cărora le-am încredințat mandatul nostru de reprezentare în forul legislativ, nu par a face nici un efort în acest sens. Sau acest fapt depășește puterile lor intelectuale, sau o fac în

mod premeditat, ceea ce este, desigur, condamnat. Numai Napoleon în decretul său cu valabilitate efemeră obișnuia, cu bună știință, să dispună folosirea unui stil deslinat și confuz, în schimb codul care-i poartă numele se caracterizează prin „idei clare și concise”.

Astfel, în unul din articolele noii noastre constituții înțelnim formularea: „democrație constituțională”. Prin contrapondere trebuie să admitem că ar putea exista și o democrație neconstituțională. De ce se ignoră faptul că democrația, atunci cînd ființează cu adevărat, este unică și indivizibilă, în spațiu și în timp. Ne mai cramponăm încă de vechile pseudosintagme, ca „democrație sclavagistă”, „democrație burgheză” sau de tautologia „democrație populară”? Am putea admite doar existența unei constituții democratice și, nicidecum, a unei democrații constituționale.

George LIMBEANU

„Coșmar”

Preocupat de soarta acestei țări, într-un moment pe care l-am considerat „crucial”, privind în jur mi se pare că mai este atît de mult de făcut, încît s-ar putea da dreptate celor care amînă speranța unei redresări posibile imediate.

Pășind îngîndurat pe trotuarele scobite și spurcate, flancate de cerșetori, lipiți de zidurile învechite, lovindu-te la tot pasul de țigani slinoși, zărind din cînd în cînd polițiști răzleți și nebăgați în seamă, în general o lume amărită, dezamăgită, palidă sau înrăită, care nu răspunde și nu salută; furnicarul de mașini aduse din depozitele de fier vechi străine, urletele huliga-

nilor ca să atragă atenția cu orice preț, bazarul din piață și afișele sărace anunțînd un spectacol prost, te întristează și te deprimă. Un tablou balcanic, dezolant...

Comunicatele și protestele presei în pericol, articolele disperate și necitite, justificările repetate ale noului prim-ministru, teatrul de operetă cu primul solist, cabotin, al țării, de la Cotroceni, conflictele dizgrațioase ale grupărilor extremiste, deruta și confuzia partidelor politice, totul pare un scenariu absurd, ionescian pus la cale de o mafie bine organizată și școlită la înaltele

(Continuare în pag. a III-a)
L. NICULIU

CONCERT

Joi, 28 noiembrie, ora 18, în sala de spectacole a Cercului Militar din Sibiu, va avea loc concertul „W. A. Mozart” al Filarmonicii din Sibiu. Programul cuprinde: Uvertura „Răpirea din Serai”; Concertul pentru vioară și orchestră nr. 5 în la major; Simfonia nr. 38 „Pragheza”. Dirijor: Arturo Sergio Benal (Columbia); solist: Gabriel Croitoru (laureat al concursurilor internaționale: „H. Wieniawski” — Varșovia, Fritz Kreisler — Viena, N. Paganini — Genova, „P. Sarasate” — Pamplona, Spania). Biletele se găsesc la Agenția Teatrală.

Mărginimea Sibiului

o zonă ferită de furtunile istoriei

contemporane (II)

Mărginimea Sibiului reprezintă însă datorită splendorii sale peisaj și un imens potențial turistic insuficient exploatat, dacă nu complet ignorat. De pildă, cazul comunei Rășinari unde s-a cerut aprobarea Prefecturii Sibiu pentru introducerea în spațiul intravilan a porțiunii cuprinse între comuna și cabana Curmătură de-a lungul șoselei spre stațiunea montană Păltiniș, dîndu-se astfel proprietarilor acelor terenuri posibilitatea de a investi în amenajări turistice, însă răspunsul oficialității județene a fost negativ, motivîndu-se cu faptul că nu s-ar putea controla. Este cel puțin ciudată această explicație de vreme ce aceeași prefectură propune o altă zonă situată la mare distanță, cu accesul pe un drum neamenajat și pe deasupra pășune a comunei. Cum era și de așteptat această propunere a fost refuzată de către comună și deci toate rămîn cum au fost. Nu este exclus — după cum spun unii — ca anumite persoane suspuse să intenționeze cumpărarea la prețuri de nimic a unor terenuri pentru ca apoi să se elibereze aprobările pentru construcții.

Un alt caz este cel al comunei Turnu Roșu situată pe Valea Olteului, unde prin anii '70 s-a defrișat o pantă ușor accesibilă pe un drum forestier dar din lipsă de fonduri

a fost abandonat. La fel cum a fost abandonat și proiectul deschiderii unei cariere de marmură în perimetrul aceleiași comune, în ciuda faptului că prospecțiunile geologice promiteau o mare rentabilitate și ar fi putut asigura locuri de muncă pentru localnici.

(continuare în pag. a III-a)
Marius GHEORGHIU

Ping-Pong politic

În dialogul dintre Petre Roman și Andrei Pleșu, clasa și-a spus pînă la urmă cuvîntul. Între cei doi „EX”, înclin să cred că doar unul a fost cu adevărat „marginalizat”, adică doar unul își merită particula cu pricina. Și anume, cel ajuns peste noapte, în mod nebulos și cu mult tupeu, prim-ministru. Lui Andrei Pleșu, în schimb, îi rămîne totuși, căci are Cultura.

Era perceptibilă pentru oricine diferența dintre demagogul ce face varzologie, aruncînd conceptul de democrație pe tapet tot la trei propoziții (în lipsă de altceva) și viziunea integratoare, înaltă, a autorului „Minima Moralia”. Față de un Petre Roman mereu încrîncenat, tensionat, bățios, vorace și revendicativ, Andrei Pleșu venit dinspre filozofie, detașat și senin s-a arătat în măsură să recunoască foste greșeli ale administrației.

Națiunea, precum o femeie înșelată, trebuie să regrete că s-a lăsat îmbrobodită de fumurile cocoșesc-iberice și tîmplele grizonate ale liderului FSN. Dincolo de ele, nu se află nimic, sau aproape nimic. Ba da, există o afirmație revoltătoare, de neacceptat („o administrație nu trebuie să se intereseze de starea materială a populației”) care poate a susținut subiacent, în mod aberant, o politică ce ne-a adus în pragul dezastrului. Chiar așa? Ne aducem aminte că guvernul Adenauer și-a propus, în primul rînd, să salveze poporul german de sărăcie, mizerie și suferință. Dar acesta, al lui Roman...

Pe de altă parte, infirmîndu-l pe Platon, (filosof mare, dar catastrofal în politică, pe la curțile Syracusei) Andrei Pleșu justifică, o dată mai mult, la nivel de acțiune și pragmatică politică, necesitatea infuzării vieții publice cu spirit.

Lucian FILIP

DIALOG „POZITIV”

Televiziunea ne-a oferit, luni seara, un „regal” al emisiunilor „Invitații săptămîinii”. Prezenți: Andrei Pleșu, ex-ministru al culturii și Petre Roman, ex-prim-ministru.

Dialogul s-a desfășurat sub semnul eu-lui: „Eu am senzația” (Andrei Pleșu) și „Eu am convingerea” (Petre Roman).

„În România nimeni nu e de acord cu nimeni”, și „Comunismul există încă în fiecare din noi”, mărturisește Andrei Pleșu, acuzînd inerția comunistă a funcționarilor din administrația de stat.

„O administrație nu trebuie să se ocupe de starea materială a populației, ci de drepturile cetățenești”, zice, în replică ex-prim-ministru Roman.

OPOZIȚIA „Nu se poate democrație fără opoziție” (Andrei Pleșu); „Ca fostă parte a puterii, eu am spus de mult asta” (Petre Roman); „Calitatea unei guvernări depinde de calitatea opoziției” (Andrei Pleșu).

CONȘTIINȚA • „Eu mă gîndeam la un lucru, acest exercițiu de a te uita în oglindă pentru a-ți analiza conștiința este foarte dificil, mai ales după Revoluție” (Petre Roman); „Sîntem, în general, incapabili să ne recunoaștem greșelile” (A. Pleșu).

SECHELE COMUNISTE • „O sechelă este și faptul că Arhivele Statului țin de Ministerul de Interne” (A. Pleșu); „E clar că la mijloc este vorba de o mentalitate comunistă” (P. Roman).

NATIONALISMUL • „Este foarte ușor și nedrept să speculezi sentimentul patriotic al oamenilor. E ca și cînd ai cerși milă, arătînd un copil mutilat” (Andrei Pleșu) „E superb” (P. Roman).

Noi și Caragiale: „E scris adînc!”

Natalia DROC

„Țărăncuță, țărăncuță”

- în pagina 3 -

„Tot mai ieftin“

Sub deviza „Tot mai ieftin“, „Universul“ din 12 aprilie 1936 publica o listă cuprinzând prețurile pentru confecții, tricotaje. Doriți să știți cum a evoluat societatea de la '36 încoace? Vom reproduce, pentru dumneavoastră, această listă. Atenție nu numai la prețuri, ci și la denumirea articolului (și mai ales la materialul din care era confecționat):

- Rochii din crepe de China imprime modele parisiene, lei 790.
- Rochii din mătase creponată imprime și faccone, lei 1.200.
- Rochii sport din stoffe, țesături fantezie, lei 1.450.
- Ciorapi de mătase G.L. garanțai, perechea, lei 59.
- Pull-over damă, gen Ficelle, lei 195.
- Mănuși de piele, cu 2 nasturi, perechea, lei 135.
- Costumaș — Norfolk și sport, stoffe fantezie, Cheviat și Camgarn cu pantaloni lungi și scurți, lei 550.
- Costume bărbătești, Cheviat, Camgarn, Homespoon la 1 rind și la 2 rinduri, lei 2.100.
- Cămăși poplin, desene exclusive, lei 275.
- Cravate, mătase pură, lei 275.
- Pantofi bărbătești din basc superior,

modelele cele mai noi, lucrări de mână, lei 295. ● Pull-over pentru copii, lână pură, diverse culori, lei 275. ● Pardesie de stofă, dublate cu crepe de China, modele originale, lei 850.

După cum se vede moda este trecătoare... Și prețurile asemenea. Dar întreb: de ce această evoluție regresivă? Citiți din noi care la consignațiile din ziua de azi ne uităm furioși, prin fereastră, nici nu avem curajul să intrăm, n-am vrea să fie iar ca-n '36? Despre salarii cu altă ocazie.

Gabriela BALAN

PAȘI ÎN ABSOLUT

O veste tristă pentru iubitorii S.F.-ului: a murit Dan Merișca. Mai precis, oglinda lui fermecată care despărțea secunda de eternitate a plesnit prematur.

Și a fost în viață nu a lipsit de la nici o manifestare care i-a reunit pe iubitorii S.F.-ului, a fost an de an animatorul lor, deschizându-le ochii spre alte orizonturi și spulberindu-le, de cele mai multe ori, ideile preconcepționate despre posibil și imposibil, cu care aceștia veneau din toate colțurile țării.

Nu s-a temut de moarte. Era, incontestabil, un optimist. Povestirile sale o dovedesc. Ima-

ginația lui depășea orice limite, comparabilă fiind cu rivna de a-și exprima ideile și de a-și face prieteni, chiar și prin telepatie. Cine i-a citit povestirile îi va rămâne cu siguranță prieten.

Universul, cu toate tainele lui și toate dimensiunile cosmice, nu sînt suficiente argumente pentru cel care vrea să cunoască; cel care pretinde că știe, are convingerea că totul culminează atingînd absolutul. Atunci, clipa se transformă în eternitate, ceasul încetează a-și mai bate.

Gabriela BALAN

USCĂTURI — în parcuri, pe străzi, în palate!

Foto: Iulian PREDĂ

ȘTIFT

Ceaușescu ne-a adus la sapă de lemn, iar Iliescu i-a rupt coada!

Nu mă mir!

Nu știu cîți dintre noi își pot permite cumpărarea, nu a unui buchet de flori, ci a unei singure garoafe care costă, nici mai mult nici mai puțin, decît 40 de lei. Și asta într-o sîntă zi de vineri, cînd nu era nici Sfînta Maria, nici Sfînta Paraschiva și nici vreun alt sfînt.

L-am întrebat pe „domnul“ care vindea cu un astfel de preț garoafele, dacă el consideră că pentru o singură floare muncește tot atît cît pentru un kg de roșii, două plîni, sau un kg de cartofi. Mi s-a răspuns că plînea se consumă zilnic, pe cînd florile reprezintă un lux, nu ne obligă nimeni să le cumpărăm. Bineînțeles, asta am descoperit-o și noi.

Sînt tare curioasă cum ar reacționa țaranul, care, în aceeași piață, vinde alături de „domnul“ cu garoafe, dacă i s-ar propune schimbul: o garoafă pentru un kg de cartofi. Probabil că nu tocmai... ortodox.

Atunci, de ce să ne mai mire prețul unui kg de cartofi? De fapt, nimic nu ne mai miră.

Natalia DROC

Convertibilitate

In școala veche se-nvăța
cîndva
Istoria cu-n galbăn și-o
para
Noi am ajuns, pe-o
fesenistă cale
La față — galbeni și fără
parale

Constantin MOISEA

CONDICA DE SUGESTII ȘI RECLAMAȚII

Ideea acestui raid mi-a fost sugerată de un incident, în care am fost direct implicată. M-am întrebat atunci dacă va mai fi existînd condica de sugestii și reclamații?

Acum cîteva zile, intrînd în Magazinul nr. 96 din Piața Cluj, m-a surprins să văd așezat într-un loc cit se poate de vizibil și la îndemîna JURNALUL CUMPARĂTORULUI. M-am gîndit că v-ar interesa și pe dumneavoastră ultimele „noutăți“ din acest jurnal — la cîteva din magazinele orașului.

Așadar, la Magazinul nr. 96 din Piața Cluj, ultima (și singura) însemnare este din data de 17.09.1983 și sună astfel: „Comisia formată din secretarul de partid din cartier și comitetul de cetățeni verificînd modul de organizare, deservire și igienă a magazinului... a găsit totul în ordine. Controlul s-a făcut în baza legitimației nr. 198/1980 (urmăzînd numele) — secretar BOB“

Magazinul de încălțăminte de pe str. Lungă — ultima reclamație este din data de 14 iulie 1988, cînd o cumpărătoare scria: „Am vrut să cumpăr o pereche de sandale nr. 40. Vînzătoarea mi-a spus că nu au nici un fel de sandale. În urma mea, la timp de cîteva minute, a fost servit un cetățean cu o pereche de pantofi de pînză mărimea pe care eu am cerut-o. Astăzi mi-a spus „da“, poate am o pereche de că și dumneata, unde lucrezi, pui deoparte ceva“. Iar pe verso, unde de obicei se trec măsurile luate de șeful de unitate: „S-a informat conducerea, s-a făcut comandă pentru mărimile care lipesc“.

Magazinul de electrice tot de pe str. Lungă. Penultima însemnare — 7.11.1987: „Subsemnatul Stoica Aurel, am cumpărat din Magazinul nr.

130, 4 discuri și am fost servit de tov. Mirion, fiind foarte amabil, dar șeful de unitate a spus că nu le poate încerca pentru că nu se încadrează în consumul de curent. Aceste discuri au fost cumpărate la ora 15 și curent electric era, deci se puteau asculta“. Iar pe verso era notat: „Această unitate nu este dotată cu mijloace fixe cu picup de probă, ca atare am cerut conducerea să ni se dea un picup de probă și să ni se mărească cota de energie electrică“.

Unitatea nr. 18, magazinul de legume și fructe de pe str. Lungă — penultima sesizare: „Subsemnatul Șerban Ioan, în ziua de 26.05.1987 la ora 17,45, persoane din cadrul unității au ieșit din magazin cu castraveți împachetați. La întrebarea mea mi s-a răspuns că nu există în unitate“. Iar pe verso: „Întrucît castraveții s-au terminat în fața dînsului nu se face nimeni vinovat“.

La Magazinul Unic de pe aceeași stradă, în 25 iunie 1991: „Mă numesc Deac Elisabeta, pensionară, azi marți am venit să cumpăr 0,500 kg salam de vară de 142 lei/kg și 0,500 kg salam Poiana, la care fac atență vînzătoarea că hîrtia de la un pachet avea 0,25 grame și de la celălalt pachet tot 0,25 grame. Oare este corect ca ambalajul de la un kg de salam să mă coste 7 lei? Am arătat șefului de magazin, care mi-a spus că n-are ce face. Să știți că noi nu luăm pensia să plătim ambalajele. Ce părere au organele de control“. Iar în 9 septembrie 1991: „Mă numesc Barbu Carmen. Astăzi la ora 10,15 m-am prezentat cu 13 borcane de Sana (mici), unul mare și două borcane de iaurt pentru a-mi recupera suma ce reprezenta contravaloarea lor. Mi s-a refuzat primirea lor, moti-

vindu-se cu săpăturile din jurul magazinului, lipsa de ambalaje etc. Motivele sînt arhicunoscute. S-ar putea ca și dînsii să aibă dreptate, dar nici eu nu înțeleg să fac depozit de ambalaje acasă. În primul rînd pentru simplul motiv că nu am spațiu“. Nu sînt trecute măsurile.

La Magazinul nr. 44 Favorit de pe str. Gladiolilor: „În ziua de 20.07.1990, am trecut pe la magazin în jurul orei 15. La ușa nr. 1 am stat de vorbă cu șefa care recepționa marfa și care mi-a spus că nu va deschide azi. Mi-a comunicat că luni la ora 9 ne putem aproviziona cu tot ce s-a primit. Luni, 23.07.1990 am lipsit de la serviciu și la ora 8,30 eram la ușa. Cînd s-a deschis nu am mai găsit rochițe de plajă, chiloți de damă, maieuri și altele. Vă rugăm luați măsuri și comunicați la adresa...“. Și penultima adnotare din 31.07.1986: „În mod deosebit m-au impresionat produsele din bumbac și tovarășele vînzătoare prin amabilitate“. Semnează: o doamnă din București.

O notă bună pentru toate aceste magazine: Jurnalul cumpărătorului se află la loc vizibil și la îndemîna oricărui cumpărător. După cum am observat, însă, răsfoindu-le, sînt foarte puțin solicitate. Poate că n-a fost cazul. Sau, poate, uneori a lipsit curajul ori neîncrederea în rezolvarea pe această cale a nemulțumirilor. Oricum, dragi cumpărători, condica de sugestii și reclamații există. Dați o mîna de ajutor lucrătorilor din comerț: orice sugestie și reclamație însoțită în mod constructiv și apropiat de modelul occidental al vînzătorului. Iar pe noi, de modelul occidental al cumpărătorului.

Natalia DROC

„Ceea ce nu se uită...“

Cu toate că a fost emisă o decizie a Prefecturii privind schimbarea denumirilor unor străzi din județul Sibiu, la Mediaș continuă să existe (e adevărat, numai parțial) strada Ghe. Gh. Dej. Mai concret: unele numere se află situate în strada 1 Decembrie (actuala sa denumire) în timp ce altele, tot în strada Ghe. Gh. Dej. Judecînd deci după acest aspect, sîntem tentați să credem că, la Mediaș, nici măcar formal nu s-a „rupt“ cu trecutul!

Cine oare din administrația locală mai e pătrunsă de nostalgia comunismului?!

Ion GIROND

„Iară o scumpit ăștia ouăle!“

Dacă anul trecut un ou a costat, vara, 1,50 lei și iarna 1,80 lei, dacă anul acesta, nu mai departe de luna octombrie, un ou costa 7,15 lei, azi, în plină epocă de austeritate, „marca Stolojan“, un ou costă nici mai mult, DAR NICI

MAI PUȚIN decît 15,40 lei, la „Agrocoop“ și „Avicola“. Iar asta nu este nici prima și, din nenorocire, nici ultima „liberalizare“. Oare ce „îmbunătățiri“ le vor aduce domnii producători ouălor, astfel încît să fie justificate prețurile astronomice pe care le pretind? Poate, le vor sufla cu aur, ori, mai știi, vor fi ouate de dl. Roman, personal, acum că este degrevat de „trebile statului de drept“?

Deocamdată, un ou s-a scumpit de la 7,15 lei la 15,40 lei. Neasemuitului și nedoritului „eveniment“ îi dedicăm o „poezie“ omagială:

Scofala moralei

Cu prețurile astea, un ou Azi-mîine, scumpindu-se din nou, Va costa cît, ieri, un bou. Morala: Decît bou, mai bine ou, bibelou.

Ovidiu TOMULEȚIU

Pensionarii — acești bătrâni singuri și triști

Noua indexare a pensiilor li „onorează”, în condițiile actuale, pe bătrâni exact cum ne onorează salariile. Adică, praf în ochi. Cu alte cuvinte, cu un procent ca acela care se preconizează de la 1 noiembrie (12,5 la sută) pensiile nu cresc cituși de puțin proporțional cu prețurile, iar pensionarii din agricultură, unde cele mai fericite cazuri oscilează între 700 și 1.500 lei, ce să mai spună? Sub deviza „taci și rabdă” ei își duc traiul de pe o zi pe alta, fiind de cele mai multe ori o povară pentru proprii copii.

Din moși-strămoși se spune: cine n-are bătrâni să-i cumpere. Dar noi, care îi avem, cum știm să-i prețuim?

La Oficiul de pensii, la ghișeu, zilnic e aglomerație. Vezi oameni așteptând cu o grămadă de hirtii în mână să le vină rândul; de cele mai multe ori ca să pună o întrebare: „cînd vine pensia din urmă?” Li se răspunde: „așteptați”. Și ei așteaptă...

Despre ei și greutatea lor am mai scris. Încercîm acum tiparului, spre a ajunge la fiecare cititor, o scrisoare sosită pe adresa redacției:

„Subsemnata Popa Schneider Georgeta, domiciliată în Sibiu, str. Gheorghe Lazăr nr. 8, fost angajată la Întreprinderea Independența Sibiu, ca economist principal la secția unelte pneumatice, vă relatez următoarele. Am fost pensionată de boală gradul III, cu decizia nr. 75034/18.05.1988 fiind menținută în acest grad de funcționare pînă la data de 1.06.1991, cînd am fost trecută în gradul II de pensie de boală, conform deciziei 75034/23.07.1991. Cu toate acestea, inclusiv luna octombrie a.c., am primit numai drepturile bănești corespunzătoare pensiei de boală de gradul III. Specific că în data de 24.09.91 am înaintat prin poștă (cu confir-

mare de primire nr. 4795 semnată de destinatar) Oficiului Asigurări Sociale și Pensii, Sibiu un memoriu, în care am solicitat acordarea drepturilor bănești corespunzătoare gradului II de pensionare, inclusiv regularizarea sumelor ce mi se cuvin. Din păcate nu am primit nici un răspuns.”

Scrisoarea este datată: 28.10.91. Desigur, de atunci lucrurile se puteau lămuri. Dar ceea ce a rămas este faptul pe care dorim să-l relevăm, că pentru a primi pensia corespunzătoare, un bătrîn — cazul nostru fiind mai special, intrucît e vorba de o pensie de boală — trebuie să aștepte luni de zile. Și așteptarea e cu atît mai grea cînd prețurile cresc peste noapte.

În urmă cu cîteva luni, dl. Vintilă, șef Oficiul de Pensii ne-a asigurat că, la Sibiu, acestea ajung la oameni în cele mai bune condiții și că lucrătorii oficiului depun mari eforturi în acest sens. Am dori să fie așa, numai că acum se pune întrebarea: cui se datorează, totuși, întîrzierea?

Gabriela BALAN

(urmăre din pag. 1)

academii ale diversionismului internațional, încă mocnind în umbra mișcărilor de masă revendicative.

O lume zăpăcită, năucă, buimacă aparent fără sorți de izbîndă.

Declarații pesimiste sau prudente, exaltate sau ridicole întregesc atmosfera sumbră.

Pe plan local, o intelectualitate ostentativ dezbinată, pusă pe hartă sau inexistentă; o muncitorime îngrijorată și lipsită de protecția grupărilor sindicale; o țărînimă înșelată de profitorii versați — toate acestea adîncesc criza viitorului electoral.

Apariția, peste noapte, a unui comerț dubios, privat de

Am crezut, în primul moment, că scumpirea cu 2,81 la tarifele de călători pe calea ferată a fost stabilită după ce, în prealabil, s-au luat măsuri pentru îmbunătățirea confortului în trenuri și în gări. Așa era firesc, liberalizările (citește scumpirile) anterioare permitau acest lucru. De aceea nu am reacționat împotriva HG 776 din 13 nov. a.c. Mi-am zis și eu ca tot omul: dai un leu, dar mergi mai bine. Da de unde.

Să pornim de la gara din Sibiu. Mai precis, de la sala de așteptare. Ceea ce nu de mult se numea sală de așteptare cl. I, unde omul cu bilet de rînd nu își permitea să intre, s-a transformat în... ceva caracteristic unui loc uitat de lume. Fotoliile — cu siguranță distruse de binevoitorii cu brîșcă — au fost înlocuite cu trei rînduri de bănci de lemn, pe care cei ce poposesc între două trenuri își întind ciolanele. Printre bănci zac sticle cu miros de palincă, țuică „doi ochi albaștri”, șervețele cu rîncede resturi de slănină și ceapă. Păcat. Încăperea se pretează la cu totul altceva, care să ofere un confort adecvat. Cîineva venise

cu ideea că aici se pot face proiecții video? (și de ce nu?) La ceas tîrziu de noapte, în sala de așteptare cl. II nu m-am încumetat să intru, pentru că m-a izbit, de la intrare, mirosul de țuică, de data aceasta combinat cu cel de... urină! N-am apucat să văd mare lucru în interior: pete soioase pe jos și pe pereți, aceleași bănci de lemn, ca-n „scunda tavernă mohorîtă”... Și, bineînțeles, lume mult mai puțină decît înainte de scumpire.

Un fapt este deja știut și totuși lucrurile continuă să rămîna așa: la intrarea în Sibiu, din tren îți dai lesne seama că intri într-un oraș murdar.

În trenuri, același aspect: lipsesc becurile, ușile de la compartimente sînt defecte, geamurile prost fixate, murdare, resturi de mîncare și băutură în compartimente, instalații sanitare defecte, mizerabile. Dar, ca și cînd acestea n-ar fi de ajuns, se adaugă lipsa căldurii. Nu este motorină. Și totuși, în prețul biletului se include această, cu vîrf și îndesat. Am simțit în aceste zile pe pielea mea ce înseamnă lipsa căldurii, noaptea, în tren.

pită în vînt, ignorată, spre satisfacția conservatorilor și torționarilor.

Totul pare foarte bine regizat și întreținut, pentru a mai salva ce se poate din trecut și prelungi agonia prezentului.

După o jumătate de secol de frică, lășitate, compromisuri, sentimentul responsabilității individului față de colectivitate pare mutilat.

La capătul drumului, mă trezesc dintr-o dată din acest COȘMAR și cineva parcă îmi strigă: „Nu abdicăți de la demnitate, nu tolerați să vi se fure conștiința, credința, iubirea, speranța, adevărul, dreptatea, curajul! ESTE SINGURĂ VOASTRĂ SALVARE DIN INFERNUL TERESTRU!”

Gabriela BALAN

Glăsuț roților de tren...

Totuși, lumea continuă să călătorească cu trenul. Pentru simplul motiv că alte mijloace de transport și-au majorat prețul cu un procent mai mare. Iar lefurile sînt foarte mici. Cine își mai permite un zbor cu avionul?!

Mai este un aspect: traseele. Nu pot înțelege, în ruptul capului, logica — dacă există vreuna — care-i dictează călătorului să schimbe trei trenuri pînă la destinație! Pînă la Cluj, de exemplu, ca să nu vorbim de localități mai îndepărtate, este un singur tren direct, la o oră care te scoate din mîini: 3,15 — la ceas de noapte. În rest, legături prin Copșa Mică și, vă spun, este o „reală plăcere” să cobori în Copșa și să aștepti un personal, după ce ai dat atîția bani din buzunar! Același lucru se întîmplă și la întoarcere (este un accelerat pe la orele 11) de parcă ar fi, Clujul, la celălalt capăt al lumii...

Tablita — cite una în fiecare gară — care indică numele localității în care a oprit trenul, este foarte greu de reperat. O vezi numai dacă ai norocul să te afli în vagonul care a oprit în fața ei. Altfel, nu-ți dai seama unde ai ajuns, dacă trebuie să cobori sau nu, nici cît mai ai de mers. Noaptea, în întuneric, nu există o lumină măcar, să poți citi numele localității. Doar un scris alb pe fond albastru. Cînd te gîndești că de reclame luminoase se bucură bodegiile...

Acestea și multe altele ne fac să ne întoarcem cu gîndul înapoi, cînd dădeai un ban și ziceai: „Mînă birjar!” Căruța guvernului nostru se pare însă că nu va merge prea departe.

Gabriela BALAN

Mărginimea Sibiului

(urmăre din pag. 1)

Doar la Săliște vila prințului Nicu Ceaușescu rămasă vacantă prin plecarea la „tratament” a locatarului este pe cale de a se transforma în complex turistic prin adăugarea a două moteluri și a 20 de căsuțe. În rest inițiativa economică particulară se manifestă prin deschiderea a fel de fel de baruri, patiserii și conșignații cu mărfuri occidentale de mîna a doua. Dacă nu ar fi acestea precum și foarte multe mașini recent aduse din străinătate nu a-i putea realiza dacă s-a produs vreo schimbare în istoria recentă a țării sau nu. Singurul indiciu că se cunoaște economia de piață îl înfîlnești în piețele agro-alimentare ale orașelor unde brînză și celelalte produse ale oilor din Mărginime își alinaiază prețul ea și pînă acum la nivelul valutar al leului.

Din cînd în cînd, cu ocazia cite unui festival folcloric sau a unei sărbători tradiționale mai trec grupuri de străini care compară Mărginimea Sibiului pe drept cuvînt, cu o mică Elveție și... cam atît. Se pare că localnicii, au cu adevărat, dreptate în a-și pune speranțele doar în investitorii străini dar avînd în vedere că actuala legislație nu le oferă prea multe garanții aceia se vor lăsa încă o bună bucată de vreme așteptați astfel în-cît lipsa de fonduri a primăriilor împreună cu lipsa de inițiativă a particularilor face ca timpul să treacă netulburat în această zonă ferită de furtunile istoriei contemporane.

„Țărăncuță, țărăncuță”

Luni, 25 noiembrie, în Salonul Complexului „Împăratul Romanilor” s-a desfășurat spectacolul-concurs „Țărăncuță, țărăncuță...”, organizat de Agenția „MAR” și Filiala Sibiu a secției de tîneret a P.N.T. e.d. Cele nouă tinere participante, îmbrăcate în frumoase costume populare românești din Mărginimea Sibiului, Țara Oltului, Valea Hîrtibaciului, precum și un costum german, au dansat, au cîntat și au recitat versuri din lirica română și germană. Au existat și ezitări, cauzate de emoție și trac, ce au putut fi depășite cu ajutorul prestigiosului ansamblu „Cindrelul”, condus de Dumitru Giurcă Nottar. Atmosfera oarecum distantă la început s-a încălzit treptat și a în-cununat cu aplauze pe cîștigătoarele primelor trei locuri: Rodica Baltes, Simona Bratu și Mariana Sturzu (ultima s-a remarcat cu pantonima „Drumul plîinii”).

M.G.

Mica publicitate

PIERDERI

● Pierdut contract de închiriere, pe numele Gligor Teodor, str. Stejarului, bl. 20, et. I, ap. 6, Cisnădie. (5367)

● Pierdut legitimație de serviciu, eliberată de întreprinderea Mondex SA Sibiu, pe numele Kepp Annemarie. (5369)

VINZARI-CUMPĂRARI

● Vind frigider ARTIC 140 litri. Telefon 8 25 74, după ora 16. (5366)

● Vind OLTCIT CLUB 11 RM, an fabricație 1984 — 44 000 km, preț informativ 395 000 lei. Telefon 1 29 86 sau 2 67 82. (5368)

● Vind însciriere DACIA 1300, din iulie 1987. Telefon 7 27 93, după ora 16,30. (MP)

● Vind însciriere DACIA 1310, octombrie 1988. Telefon 924/4 25 11, între orele 18—20. (5371)

INCHIRIERI

● Închiriez apartament în vilă, 3 camere, poziție superbă — Parcul „Sub Arini”, reședință sau reprezentanță. Plata în valută. Telefon 2 83 96, după ora 17. (5343)

DIVERSE

● Transport persoane sau marfă în țară cu microbuz 8 locuri. Telefon 7 27 93, după ora 16,30. (MP)

● În 2 decembrie încep cursurile de CONTABILITATEA SOCIETĂȚILOR COMERCIALE. Inscirierile la telefonul 2 46 72. (5369)

UN NOU ARMISTIȚIU VIOLAT

Osijek 25.11. — Armistițiul încheiat la Geneva, a avut aceeași soartă ca și precedentele, adică a fost violat pe cimpul de luptă din estul Croației. Locuitorii Osijekului n-au mai ieșit din adăposturi

„Agape” pentru orfani

În județul Sibiu sînt douăsprezece orfelinate, unde cei oropsiți așteaptă prietenia și dragostea noastră. Noi, care putem comunica cu ei mai bine decît oricare străin, ar trebui să fim mai interesați, să ajutăm aceste ființe lipsite de căldura unei familii. Este nevoie să-i învățăm să-și câștige încrederea în ei, să-și descopere calitățile și talentele.

O idee în sprijinul copiilor s-a materializat cu două luni în urmă. Un grup de 60 de tineri, între 15—20 de ani, s-au constituit într-o formație corală sub denumirea de „Agape”.

pe”. Ea și-a propus să fie prietenă cu acești micuți. Tinerii pregătesc împreună cu copiii din orfelinatele de la Orlat, Turnu Roșu și Boița, colinde pentru Crăciun. În acest scop, formația a organizat, sîmbătă 23 noiembrie a.c., o întîlnire cu fetele de la Casa de copii Orlat. În sprijinul acestei acțiuni au colaborat întreprinderea TURSIB R.A., care a asigurat transportul fetelor. Deci, calde mulțumiri domnului director Zavat Mihai, care a înțeles să-i ajute pe copiii orfani, cît și domnului Drăghici Simion (șoferul

care și-a sacrificat timpul liber din acea după amiază. Mulțumiri și pentru tanti Erji, ale cărei prăjituri au făcut deliciul micilor artiști.

Însă, ce însemnătate are o sîmbătă după masă, față de nevoia de sprijin și prietenie a copiilor?

Așadar solicităm pe toți cei care cred că pot fi prieteni sau îi pot ajuta într-un fel pe micuți, să contacteze grupul coral „Agape”. Pentru aceasta puteți scrie pe adresa: Grupul „Agape”, str. Țiglarilor nr. 51

„AGAPE”

Franța și Germania, insistă pe lîngă ONU pentru trimiterea căștilor albastre, singură soluție considerată, a opri războiul.

FLASH

● Divergențe de ordin procedural, au împiedicat semnarea Tratatului Unional, la Novo Ogarievo (lîngă Moscova). Erau prezenți: Gorbaciov, Șevardnadze și liderii a 7 republici.

● Laureata premiului Nobel pentru pace, pe anul 1991, d-na Aung San Svuky (nume care în traducere înseamnă: Buchet strălucitor al victoriei demne), lidera Ligii Naționale pentru Democrație, din opoziție, fiica fondatorului Birmaniei, se află în arest la domiciliu. Șeful statului birmanez, a anunțat, că aceasta poate părăsi țara, cu condiția renunțării la orice activitate politică și se angajează să nu se mai întoarcă în Birmania.

● La alegerile din Belgia, rezultatele preliminare arată avansul grupării de extremă dreaptă flamandă care milită pentru independența Flandrei, precum și o creștere a influenței P. Ecologist din Valonia.

● S-a încheiat, ieri, vizita de două zile la Cartierul General NATO din Bruxelles, a generalului-locotenent Niculae Spiroiu (Ministrul Apărării Naționale).

● Liviu Radu a fost eliberat, după 49 de zile de viață de ostatic, sub presiunea organizațiilor sikh, al căror centru de finanțare se află în afara Indiei. Apelurile internaționale ale României, n-au rămas fără ecou.

Rubrică de Emil PORIME

INFORMATII TEATRU

Miercuri, 27. 11., ora 19 Teatrul de Stat Sibiu prezintă al doilea spectacol cu piesa „Cartofeca” de Tadeusz Rózewicz. (Regia Iulian Vișa).

Joi, 28. 11. ora 19 se va relua spectacolul „Chang-Eng” (în aceeași regie).

Balul bobocilor

Asociația Studenților din Universitatea Sibiu organizează, pe data de 5 decembrie a.c., ora 16, la Casa de Cultură a Sindicatelor, „Balul Bobocilor”. — Facultățile de inginerie. Vineri, 29 noiembrie a.c. ora 17 în vederea acestui eveniment, studenții din A.S.U.S. sînt așteptați în Aula „Avram Iancu”.

Eventualii sponsori ai „Balului Bobocilor” sînt rugați să telefoneze la numărul 1 22 64.

Cenaclul S.F. „NOVA”

Joi, 28 nov., a.c., ora 18, la departamentul cultural al P.S.D.R., str. Tribunei nr. 1, va avea loc întîlnirea săptămînală a cenaclului S.F. „NOVA”.

Restaurantul „TÎRNAVA” Sibiu

(Str. 9 Mai nr. 16)

Vă oferă:

— BĂUTURI ALCOOLICE și NEALCOOLICE: ■ sortiment diversificat ■ prețuri accesibile;

— UN MENIU BOGAT: ■ gustări asortate ■ ciorbă de burtă ■ ciorbă de porc, țărănească ■ preparate la grătar ■ cotlet de porc ■ snițel de porc ■ snițel parizian ■ pui la grătar — cîrnat cabanos ■ cîrnat afumat ■ garnituri și salate asortate;

— BERE LA STICLĂ — în local și pentru acasă.

RESTAURANTUL ORGANIZEAZĂ: NUNȚI, BOTEZURI, CUNUNII, MESE FESTIVE, într-un cadru plăcut, intim și la prețuri cuprinse între 300—400 lei meniul/persoană.

RESTAURANTUL VĂ STĂ LA DISPOZIȚIE cu 90 de locuri — în două saleoane și Bar de zi, între orele 8—22.

— 329 —

Școala de șoferi ARDAB—S.R.L.

AVANTAJOS ● RAPID ● DIVERSIFICAT ● ARTISTIC ● BENEFIC pentru dumneavoastră.

O școală care vă așteaptă

Telefon: 924/17241

(330)

PROGRAM

MIERCURI, 27 NOIEMBRIE

10,00 Actualități 10,20 Calendarul zilei 10,30 Serial TV 11,10 TV 5 Europe Super Channel 12,40 Ora de muzică 13,30 Vîrsta a treia 14,00 Actualități 14,20 Interpreți de

muzică populară. 14,50 S.O.S. natura. 15,30 Preuniversitaria. 16,00 Telescoala. 16,30 Zilele muzicii craiovene. 16,50 Știri. 17,00 Emisiunea 15, 16, 17, 18, 17,30 Lumea ideilor. 18,00 Reflector. 18,30 Desene animate. 18,55 FOTBAL: Steaua — Genoa 1893 în turul III al Cupei U.E.F.A. Transmițiune directă de la Stadionul Steaua. 20,55 Actualități. 21,30 La ordine a zilei. CONSTITUTIA 21,45 Studioul economic. 22,15 Film serial. Cine e băiatul ăsta? 23,15 Cronica parlamentului. Actualități. 23,50 Arte vizuale. 0,20 Recomandări din program.

Sport... Sport...

Astă seară, între baschet și fotbal

Două dispute sportive programate la concurență, ne vor face să alergăm serios împărțindu-ne între sală și micul ecran.

După jocurile bune din tentativa europeană, elita baschetului românesc își intră din nou în rol. La Sibiu, începînd cu ora 18, baschetbaliștii noștri au un meci dificil, în compania celor din Cluj, care în această ediție țintesc cucerirea titlului. Dar, buturugi mici care să răstoarne care mari s-au mai văzut, băieții noștri au mai fost în stare de rezultate bune, o victorie în partida de asăzi n-ar mira pe nimeni, valoarea echipei a crescut considerabil în ultimul timp.

De la baschet la fotbal. Astă seară, pe Ghencea, la lumina reflectoarelor (doamne, de n-ar fi ceață), fotbalisții militari vor încerca să răstoarne multe pronosticuri. To-

tul pare posibil, italienii obișnuiți cu peisajul „dimbovițean”, vor schimba doar stadionul, pe care de această dată sperăm să nu le mai prîască.

Ultimii mohicani, fotbalisții din Ghencea vor încerca să spele în această seară, multe din neîmplinirile sportului cu balonul rotund din țara noastră, printr-un joc în care să existe un singur obiectiv: victoria.

Direcorul tehnic al echipei militare (rezervat în declarații) părea îngrijorat după partida din avanpremiera etapei cu fotbalisții de pe litoral, care le-au pus mari probleme.

Dar, un meci nu seamănă unul cu altul, într-o partidă importantă ca aceasta, nu mă îndoiesc că Steaua să nu-și fi luat toate măsurile de siguranță, italienii nu sînt de neînvins, iar în Ștefan cel Mare se așteaptă o răzbunare.

Am rămas să ne agățăm de ultimul fir de pai, mulți am fost, puțini am rămas, (se poartă și la case mai mari) dar ce a fost a fost, acum cu toate gîndurile și încurajările către stadionul din Ghencea, unde fotbalisții români pot să aducă o rază de soare în ceața ce plutește peste fotbalul românesc.

Marcel BALOMIR

Redactor șef: TRAIAN SUCIU